

आगामिन् (von गम् mit आ) adj. 1) *kommend, hinzukommend* Nir. 3, 11. 19. — 2) *der da kommen wird, zukünftig* Uṇ. 4, 7. gaṇa गन्त्यादि zu P. 3, 3, 3. PĀṆKĀT. 169, 8. 195, 16. AK. 1, 1, 3, 5. KĀṬJ. 26, 65 (fälschlich आगामिन्). — Vgl. अनागामिन्.

आगामुक (wie eben) adj. P. 3, 2, 154, Sch. अनागामुक् 6, 2, 160, Sch.

आगार n. *Gemach, bedeckter Raum, Wohnung* AK. 3, 4, 185. M. 6, 41. 51. SuṢr. 4, 18, 1. 2, 47, 12. 31, 20. 90, 11. 165, 4. 6. — Vgl. अगार, अग्र्यागार, अगार.

आगारगोधिका (आ^० + गो^०) f. vielleicht *Eidechse* SuṢr. 2, 14, 2.

आगारधूम (आ^० + धू^०) m. N. einer Pflanze SuṢr. 2, 34, 2. 65, 19. 130, 19. 216, 20; vgl. 248, 16 und गृहधूम.

आगुर (von गुर = गृ, गृणाति mit आ) f. *zustimmender Ausruf*; so heißen Formeln in priesterlichen Responsorien: तद्यदेवात्र मैत्रावरुणो द्विरागुरते सैव हेतुरागूः Ait. Br. 2, 28. येश यत्रामक इत्यागूः ĀḶV. Ḷ. 1, 5. अय यज्ञस्यागुर उदचमशीय 4, 3. = प्रतिज्ञा AK. 1, 1, 4, 14. H. 278. SĀJ. Die Erklärer zu AK. stellen aus Missverständnis auch eine Form आगू auf.

आगुरण und आगूरण n. *das Aussprechen der Āgur* Scholl.

आगुरव adj. f. ई von Agallochum (अगूरु) herrührend Ḷ. 4, 52.

आगूर्ण (part. praet. pass. von गुर = गृ) n. = आगुरणः सत्राङ्गं वागूर्णमात्रश्रुतः KĀṬJ. Ḷ. 25, 11, 2.

आगूर्त (wie eben), davon आगूर्तिन् adj. *der die Āgur vollbringt*: आगूर्ती वा एष भवति यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजति, स आगूर्त्येवानुं लोकमेति कथमनागूर्ती भवति Ḷ. Br. 11, 2, 5, 10. यच्चतुर्विंशमकुरुतेप्ये प्रेयात्कथमनागूर्ती भवति 12, 2, 3, 5. SĀJ.: आगूर्तमागुराणं संकल्पस्तदान्.

आग्निपौल्लव adj. *dem Agni und Pūshan gehörig* Ḷ. Br. 5, 2, 5, 5. 6. KĀṬJ. Ḷ. 15, 2, 12.

आग्निवैल्लव adj. *dem Agni und Viṣṇu gehörig* P. 6, 3, 28. VĀrtt. VS. 24, 8. Ait. Br. 1, 1. Ḷ. Br. 3, 1, 3, 1. 5, 2, 3, 6. आग्निवैल्लवो ऽध्यायो ऽनुवाको वा gaṇa विमुक्तादि zu P. 5, 2, 64.

आग्निक् (von अग्नि) adj. *zum Feueropfer gehörig* KĀṬJ. Ḷ. 16, 4, 30. 18, 5, 5. 20, 4, 7. 9.

आग्निदत्तेय adj. von अग्निदत्त gaṇa सव्यादि zu P. 4, 2, 80.

आग्निपदं = अग्निपदे दीयते कार्यं वा gaṇa व्युष्टादि zu P. 5, 1, 97.

आग्निमारुतं 1) adj. *dem Agni und Marut gehörig* VS. 24, 7. आग्निमारुते शस्त्रे Nir. 7, 23. आग्निमारुतं कर्म P. 6, 3, 28, Sch. — 2) m. ein Bein. Agastja's H. 123. Vgl. अग्निमारुति und अग्नेय. — 3) n. (mit Ergänzung von शस्त्र) *Litanei an A. und die M.* Ait. Br. 3, 35, 5, 3. 15. Ḷ. Br. 1, 7, 4, 4. 4, 5, 1, 8. KĀṬJ. Ḷ. 18, 6, 17. ĀḶV. Ḷ. 7, 1. — Vgl. über die Form P. 7, 3, 21. 6, 3, 28.

आग्निवारुण adj. f. ई *auf Agni und Varuṇa bezüglich* P. 6, 3, 28, Sch. 7, 3, 23, Sch.

आग्निवेश्यं patron. von अग्निवेश gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. N. eines Lehrers Ḷ. Br. 14, 5, 5, 20. 21. 7, 3, 25. 26. BRH. ĀR. Up. 2, 6, 2. 4, 6, 2. TAITT. PRĀT. 1, 9. Verz. d. B. H. 55. WEBER, Lit. 98. 249. — Vgl. अग्निवेश्य.

आग्निवेश्यायन patron. von अग्निवेश्य, N. pr. eines Lehrers WEBER, Lit. 98. — Vgl. अग्निवेश्यायन.

आग्निशर्मण्यं und आग्निशर्मि (Vop. 7, 1, 2) patronn. von अग्निशर्मन् gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99 und gaṇa बाह्वादि zu 96; vgl. 6, 4, 144.

आग्निशर्मैयि adj. von आग्निशर्मि gaṇa गृह्णादि zu P. 4, 2, 138.

1. आग्निष्टोमिक adj. *zum Agnishṭoma gehörig* P. 4, 3, 68, Sch. Ḷ. Br. 5, 1, 3, 1. आग्निष्टोमिकं भक्तम् KĀṬJ. zu P. 5, 1, 96. अग्निष्टोमस्य दत्तिणा आग्निष्टोमिकी P. 5, 1, 95, Sch.

2. आग्निष्टोमिकं adj. = अग्निष्टोममधीते वेद वा P. 4, 2, 60, Sch.

आग्निहोत्र adj. f. ई *zum Agnihotra geeignet, dazu dienend*: ऽत्रिगौः Ḷ. Br. 11, 3, 3, 5. Vgl. Ind. St. 1, 169, N. 2.

आग्निधी 1) adj. *vom Feueranzünder (अग्निधी) herrührend, ihm gehörig*: प्रति वीहृि प्रस्थितं सोम्यं मधु पिबाम्नीधात् RV. 2, 36, 4. KĀṬJ. Ḷ. 9, 12, 15. — 2) m. a) *Feueranzünder* (so v. a. अग्निधी), ein in gewissen Opferhandlungen fungirender Priester: इत्याग्निधो यजति Ait. Br. 6, 10. 3. Ḷ. Br. 1, 8, 1, 41. 4, 3, 5, 9. 4, 2, 18. 5, 3, 1, 8. u. s. w. KĀṬJ. Ḷ. 10, 2, 19. 21. 26, 7, 3. ĀḶV. Ḷ. 1, 4, 4, 1. 5, 5, 19. 9, 4. HARIV. 11363. AK. 2, 7, 17. — b) N. pr. ein Sohn des Manu Svājamābhūva HARIV. 415. — 3) f. ऽधा *die Sorge um das heilige Feuer* H. 814. — 4) n. a) *der Raum des Agnidh.* ein Feueraltar sammt Umfassung P. 4, 3, 120, VĀrtt. 5. (आग्निधी) 5, 4, 37, VĀrtt. 6. आग्निधीदेव सत्स्वानग्निन्विहृति Ait. Br. 2, 36, 1, 23. 30. 5, 22. Ḷ. Br. 3, 6, 1, 23. fgg. 3, 11. 9, 2, 16. 4, 3, 4, 11. 5, 1, 5, 6. 4, 3, 6. u. s. w. KĀṬJ. Ḷ. 6, 10, 14. 8, 6, 22. 7, 7. — b) *das Geschäft des Agnidh.* अय्य आग्निधं कुर्वते Ḷ. Br. 4, 3, 4, 24. 3, 6, 1, 29. KĀṬJ. Ḷ. 9, 8, 14. 24, 4, 46. — Vgl. अग्निध and अग्निधी.

आग्निधीय 1) adj. *im Āgnidhra (n.) befindlich*. — 2) m. a) *nämlich अग्नि, das im Āgnidhra befindliche Feuer* Ait. Br. 5, 34. गार्हपत्याद्वाग्निधीयमागच्छति Ḷ. Br. 9, 2, 3, 26. 3, 5, 3, 4. 6, 1, 28. 2, 20. 21. 4, 4, 2, 8. KĀṬJ. Ḷ. 6, 9, 9. 8, 6, 33. KHĀND. Up. 2, 24, 7. पुरा प्रचरितोरग्निधीये (so ist mit der ed. Calc. zu lesen) हेतव्यम् ved. Cit. beim Sch. zu P. 3, 4, 16. आग्निधीयायनम् ĀḶV. Ḷ. 4, 10. — b) *nämlich धिह्य, der Feuerheerd im Āgnidhra*: य आग्निधीये ऽग्निः Ḷ. Br. 7, 1, 3, 12. 14. आग्निधीये प्रथमं चिनोति 9, 4, 3, 4. KĀṬJ. Ḷ. 8, 6, 16. 10, 6, 15. ĀḶV. Ḷ. 5, 3, 7.

आग्निधीय adj. *dem Āgnidhra (m.) gehörig*: ऽध्यां शालाम् KĀṬJ. KHĀND. beim Sch. zu KĀṬJ. Ḷ. 8, 6, 13.

आग्निद्र adj. f. ई *dem Agni und Indra geweiht*: या वा अग्नेऽग्निद्राम्नीसा (ऋक्) Ait. Br. 2, 37. Vgl. P. 6, 3, 28. 7, 3, 22.

आग्नेयं (von अग्नि) 1) adj. f. ई. a) *dem Feuer oder Feuergotte gehörig, geweiht, ähnlich* P. 4, 2, 30. 8. VĀrtt. Vop. 7, 19. VS. 24, 6. Ait. Br. 1, 1. Ḷ. Br. 1, 6, 3, 23. 24. 11, 5, 4, 12. 13, 7, 1, 3. KĀṬJ. Ḷ. 8, 8, 27. 10, 9, 17. ĀḶV. Ḷ. 9, 4. प्रतापयुक्तस्तेवस्वी नित्यं स्यात्पापकर्मसु । उष्टसामत्तङ्गिन्स्रश्च तदग्नेयं व्रतं स्मृतम् ॥ M. 9, 310. मन्त्रमाग्नेयं पठन् MBh. 2, 1154. पुरोडाश JĀG. 3, 287. अस्त्र R. 3, 33, 45. ViḶV. 6, 1. शर PĀṆKĀT. 84, 18. खड्ग Vid. 48. अग्नेयपुराण = अग्निपुराण SĀH. D. 2, 10. VP. 284. अग्नेयः कीटः *ein das Feuer suchendes, in's Feuer fliegendes Insect* (von einem in ein Haus einbrechenden Diebe zum Auslöschten einer Lampe gebraucht) MRĀKĀH. 49, 18. — b) *der Agnāji gehörig, geweiht* P. 6, 3, 35, VĀrtt. 3, Sch. — 2) m. a) ein Bein. Skanda's MBh. 3, 14630. Vgl. Ind. St. 1, 269. — b) ein Bein. Agastja's H. 123. Vgl. आग्निमारुत. — c) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 3, 15256. — 3) f. ऽयी. a) Agni's Gemahlin H. 1100.